

Sygn. akt **VII U 783/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lucyna Stąsik - Żmudziak

Protokolant - starszy sekretarz sądowy Wioletta Wójtowicz

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2016 roku w Lublinie

sprawy P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 11 marca 2015 roku, znak:(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 783/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 marca 2015 roku, znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.), odmówił P. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonego za osobę niezdolną do pracy (decyzja – k. 23 akta rentowe).

W odwołaniu P. K. nie zgodził się z powyższą decyzją oraz wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania podnosił argumenty związane z pogarszającym się stanem zdrowia (odwołanie – k. 2 – 3 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie - k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

P. K. w dniu 22 grudnia 2014 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek – k. 1 - 4 a.r.).

Ubezpieczony posiada wykształcenie wyższe – dr nauk zootechnicznych. Ostatnio zatrudniony był na stanowisku pracownika naukowego w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy uznał skarżącemu 33 lata, 10 miesięcy i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a w dziesięcioleciu przypadającym przed dniem złożenia wniosku o

rentę na wymagany 5 letni okres ubezpieczenia skarżący udowodnił 9 lat, 9 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych (wywiad zawodowy – k. 15 a.r., uzasadnienie decyzji – k. 23 a.r.).

W ramach rozpoznania wniosku lekarz orzecznik ZUS dokonał oceny stanu zdrowia wnioskodawcy i w orzeczeniu z dnia 20 stycznia 2015 roku uznał, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej (orzeczenie – k. 16 a.r.).

Na skutek złożonego przez skarżącego sprzeciwu od powyższego orzeczenia, Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 9 marca 2015 roku podtrzymała ustalenia lekarza orzecznika uznając, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy. Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS zostało wydane po przeprowadzeniu badania wnioskodawcy z uwzględnieniem złożonej dokumentacji medycznej (orzeczenie – k. 21 a.r.).

Powyższe orzeczenie stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej decyzji.

Celem zbadania zasadności odwołania i prawidłowości wydanej decyzji Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych o specjalnościach z zakresu kardiologii, neurologii, pulmonologii i neurochirurgii (postanowienie - k. 6 i 40 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, że u ubezpieczonego występuje nadciśnienie tętnicze I WHO, częstoskurcze AVRT, stan po ablacji drogi dodatkowej, napadowe częstoskurcze nadkomorowe, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa z dyskopatią L1-L2-L3-L4-L5, zespół bólowy kręgosłupa, bez objawów drażnienia korzeni nerwowych oraz zmiany włókniste i guzkowe w płucach (opinia – k. 27 i 45 – 46 a.s.).

W opinii z dnia 29 czerwca 2015 roku biegli lekarze sądowi z zakresu kardiologii, neurologii, pulmonologii po przeprowadzeniu analizy akt sprawy i zawartej w nich dokumentacji z leczenia oraz po przebadaniu wnioskodawcy stwierdził, iż wnioskodawca P. K. nie jest niezdolny do pracy zarówno w stopniu częściowym jak i całkowitym (opinia – k. 27 a.s.).

Z treści omawianej opinii wynika, iż nadciśnienie tętnicze przebiega bez powikłań narządowych i w obecnym stopniu zaawansowania nie sprowadza przeciwwskazań do zatrudnienia na stanowiskach pracy dotychczas wykonywanych przez skarżącego. Przebyta w lipcu 2014 roku ablacja jest skuteczna zaś obecnie nie stwierdzono zaburzeń rytmu. Wnioskodawca wymaga systematycznej farmakoterapii i okresowych kontroli lekarskich, niemniej jednak u ubezpieczonego brak jest niezdolności do pracy z przyczyn kardiologicznych (opinia – k. 27 a.s.).

W dalszej części opinii wskazano, iż badanie neurologiczne nie ujawniło u wnioskodawcy obecności cech drażnienia korzeni nerwowych i objawów ubytkowych oraz istotnego upośledzenia funkcji kręgosłupa i narządu ruchu. Zgłaszane przez wnioskodawcę dolegliwości bólowe kręgosłupa i kończyn, wymagają dalszego systematycznego leczenia niemniej jednak pozwalają opiniowanemu na podjęcie zatrudnienia zgodnego z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi i nie czynią niezdolności do pracy w rozumieniu rentowym. Z treści opinii wynika, iż brak jest u wnioskodawcy niezdolności do pracy z przyczyn neurologicznych (opinia – k. 27 a.s.).

Biegły pulmonolog stwierdził, iż zmiany włókniste i guzkowe w płucach bez zauważalnej progresji i konieczności leczenia nadal wymagają obserwacji jednak nie powodują niezdolności do pracy u P. K. (opinia – k. 27 a.s.).

We wnioskach końcowych omawianej opinii biegli wskazali, iż po przeprowadzeniu badań lekarskich oraz szczegółowej analizie całości dokumentacji medycznej nie znajdują oni w stanie zdrowia P. K. upośledzenia funkcji ustroju, które sprowadzałoby przeciwwskazania do podjęcia pracy zawodowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi. Biegli zgodnie uznali wnioskodawcę za zdolnego do pracy (opinia – k. 27 a.s.).

W piśmie z dnia 26 kwietnia 2016 roku ubezpieczony nie zgodził się z powyższą opinią podnosząc argumenty związane z pogarszającym się stanem zdrowia. Ponadto ubezpieczony wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii

biegłego neurochirurga, który szczegółowo wypowie się co do stanu zdrowia wnioskodawcy na podstawie złożonej dokumentacji medycznej (pismo – k. 38 a.s.)

Wobec powyższego postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2016 roku Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza neurochirurga oraz kolejnego biegłego kardiologa (postanowienie – k. 40 a.s.).

W opinii z dnia 1 czerwca 2016 roku biegły neurochirurg wskazał, iż po dokonanej analizie dokumentacji medycznej zawartej w aktach, zapoznaniu się z dokumentacją obrazową badania KT kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego oraz przeprowadzeniu badania neurologicznego w ocenie biegłego, ze względu na schorzenia neurologiczne u powoda nie występuje naruszenie sprawności organizmu powodujące niezdolność do pracy. Ponadto biegły wskazał, iż u P. K. nie stwierdzono istotnych cech uszkodzenia układu nerwowego - w tym obecności niedowładów kończyn, zaburzeń chodu, objawów korzeniowych, objawów ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, zaburzeń krążenia w zakresie układu kręgowo-podstawnego oraz ograniczenia ruchomości kręgosłupa. Istnienie zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa w badaniu KT bez objawów uszkodzenia układu nerwowego nie oznacza długotrwałej niezdolności do pracy w sensie rentowym. Również fakt kwalifikacji do planowego leczenia operacyjnego z długim okresem oczekiwania na zabieg, przy braku ubytków w stanie neurologicznym nie oznacza długotrwałej niezdolności do pracy zawodowej. Biegły wskazał również, iż operacja, jeśli do niej dojdzie, może się odbyć w ramach zwolnienia lekarskiego. Natomiast jeżeli dojdzie do zaostrzeń dolegliwości wnioskodawcy, mogą być one leczone w ramach krótkotrwałych zwolnień lekarskich. W ocenie biegłego neurochirurga, ze względu na stan neurologiczny, ubezpieczony może podjąć pracę zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami (opinia - k. 45 - 46 a.s.).

Biegły kardiolog w cytowanej opinii z dnia 1 czerwca 2016 roku wskazał, iż wnioskodawca wymaga okresowej kontroli lekarskiej, systematycznego przyjmowania leku antyarytmicznego. Ponadto od momentu ablacji - nie występowały potwierdzone dokumentacją medyczną zaskłabnięcia. W ocenie biegłego kardiologa brak jest podstaw do uznania u wnioskodawcy długotrwałej niezdolności do pracy ze względu na schorzenia kardiologiczne (opinia - k. 45 - 46 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o przytoczone dowody z opinii wskazanych biegłych lekarzy sądowych, dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na wnioskach zawartych w wyżej wskazanych opiniach biegłych. Biegli przeprowadzili bezpośrednie badanie skarżącego, wnikliwie przeanalizowali jego dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niego schorzeń na zdolność do pracy – przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia zawodowego i posiadanych kwalifikacji. Biegli nie stwierdzili u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Wnioski zawarte w powołanych opiniach są wystarczająco uzasadnione i z tych względów wskazane opinie Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne, miarodajne i wyczerpujące, a przez to przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. II UKN 96/99). Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłych w zakresie braku niezdolności do pracy ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie P. K. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędnym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Do ustalenia całkowitej niezdolności do pracy mają zastosowanie zasady i tryb określony w cytowanej ustawie wyrażone w art. 12-14. Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Stosownie do ust. 2 cytowanego przepisu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Zgodnie zaś z ust. 3 tego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy dokonywaniu oceny stopnia niezdolności do pracy należy kierować się wskazaniem określonymi w art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy, zgodnie z którym przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opiniach biegłych lekarzy sądowych, weryfikowanych dokumentacją medyczną. Należy tutaj zwrócić uwagę na treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2007 r. (III UK 130/06, OSNP 2008/7-8/113, LEX 368973), zgodnie z którym „Opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu”. Sąd orzekający stanowisko to w pełni podziela.

Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, a w szczególności wnioskami wywołanych w sprawie opinii biegłych, oraz treścią cytowanych przepisów Sąd Okręgowy, wobec niespełnienia przez wnioskodawcę jednej z przesłanek, tj. braku niezdolności do pracy, odmówił ustalenia P. K. prawa do renty z tego tytułu.

Z tych względów w ocenie Sądu Okręgowego decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 11 marca 2015 roku została wydana prawidłowo, wobec czego odwołanie wnioskodawcy należało oddalić.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.